

LẠC LỐI

Nhạc: Lm Hoài Bắc

Am B

Đâu cần phải đi xa, mới là hoang đàng lạc

E7 Am G F

lối. Đường lối tội bắt đầu, từ những lỗ nhịp bèn

B E7 Am F

trong. Ta đã đi hoang tự trong lòng. Từ những giấc

G C A7 Dm

mơ rất gần rất thực. Nín nhịn như kẻ ở người hầu. Mà quên

Em Am Am

mắt là con trong nhà. Thì phải rồi ta đâu có đi

D G C A7

xa. Không say xưa không hoang đàng xa lạc. Chỉ mơ về một vùng trời

Dm Em Am

khác. Một vùng trời chỉ có mình là con.

Đời méo mó vẫn xoay. Ta cứ vảnh vảnh tròn. Người khổ đau nghiêng
 ngả. Ta vẫn làm kẻ lạ. Bên ngoài cuộc trần tất tả bon
 chen. Bên ngoài rộn rã niềm vui và nước mắt. Ta không
 đi nên đã ngủ vùi. Ta không đi nên vẫn ngủ say.
 Để trái tim đói nghèo trong lồng ngực. Để vòng chân chết mòn trong thao
 thức. Lạc lối vì không cất bước ra đi. Lạc lối vì không cất bước ra
 đi. Ai là người sống trọn tình Cha. Khi chưa một lần sống tình anh
 em Con người ở gần mà vô phương hoài đoái thì nói gì một Thiên Chúa cao xa

Am D G⁷ C A⁷
 Dm Em Am Dm
 G 3 B^b E⁷
 Am F Em Am
 C Am G
 C Am B E⁷
 Am F 3 B^b G C
 Em Am F Em Am